

De Roodborsttapuit

Zwarte kop, wit kraagje en een oranjerode borst, zingend vanaf een paal, prikkeldraad, hoge kruidachtigen of in de top van een klein boompje: dat is de roodborsttapuit. Een boerenlandvogel bij uitstek. Het vogeltje heeft zwaar geleden onder de intensivering van de landbouw en de ruilverkavelingen in de jaren '70 en '80, maar is sindsdien bezig aan een opmars. In de Zwaluwenbunders is er op dit

moment sprake van een viertal broedparen. Hier profiteert het Téérpötje, zoals zijn naam in het dialect luid vanwege zijn zwarte kop, van de kruidenrijke akkerranden, die hem beschutting, nestgelegenheid en voedsel in de vorm van insecten en zaden bieden.

Roodborsttapuiten zijn trekkers. Tussen eind september en november verlaten de meesten het land richting Zuid-Frankrijk, het Iberisch schiereiland en Marokko om in maart weer terug te keren naar half-open cultuurlandschappen, duin- en heidegebieden.

De roodborsttapuit broedt veelal op de grond in een goed verstopt nest. Ze hebben 2-3 legsels per jaar van meestal 4-6 eieren. De jongen zitten 13-16 dagen op het nest en worden na het uitvliegen meestal nog zo'n 8-14 dagen gevoed door de ouders. Je ziet en hoort ze dan vaak bedelen. Pa en ma vliegen af en aan met vooral insecten zoals langpootmuggen, maar ook wormen, rupsen, vlinders, spinnen en kleine slakken. Later als ze zelfstandig zijn nemen ze ook zaden en bessen. Zie hier het belang van de kruidenrijke akkerranden.

Tekst: Lambert Winkelmolen. Foto: Filip de Ruwe
Opmerkingen, vragen: <https://stichtingnieuwewarande.nl>